

Library

விவரம்
கதிரையாண்டவன் துணை

கதிர்காம மும்மணிமாலை

ஆக்கியோன் :
யாழ்ப்பாணம்
முகாந்திரம் பிரம்மஸ்தி. சதாசிவ ஜயர் அவர்கள்
(இளைப்பாறிய மாவட்ட வித்தியாதிகாரி)

வெளியீடு :
மஸ்லாகம் இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்

1975

அங்கூரிப்பு

மல்லகுட்டி^m

தாவைக்குட்டி^{குத்தாங்கும்}

1 - 12 - 75

அ. ஜி. வண்டுப்பு
(குலசுவர்)

வ
சிவமயம்

கதிரையாண்டவன் துணை

கதிர்காம மும்மணி மாலை

ஆக்கியோன் :

யாழ்ப்பாணம்

முகாந்திரம் பிரம்மணி தி. சுதாசிவ ஜயர் அவர்கள்

(இளைப்பாறிய மாவட்ட வித்தியாதிகாரி)

வெளியீடு :

மல்லாகம் இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்

பதிப்புரிமை

விலை : ரூபா 1-00

திருமகன் அழுத்தகம்,
சன்னகம்.

முகாந்திரம்
பிரம்மல் தி. சதாசிவ ஜயர் அவர்கள்

(1882 — 1950)

நூற் காரணம்

நினைத்தவுடன் ஒன்றன் மேல் தடையின்றிப் பாடல் செய்யும் கவித்துவம் வாய்ந்தவன்ஸ்லன். அவ்விதமாகிய யான் இதனைச் செய்ததன் காரணம் வருமாறு: 4-8-50 ஆடிமாதம் வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலையில் படுக்கையிற் கிடந்தபடியே ஈச்வரத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு, விசேஷமாய் அம்பிகையை நோக்கி முறைப்பட்டு ‘என் னுடம்பில் கொடிய இதயநோய் தோன்றி இவ்வளவு வருத்தவும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோயே! நீ தாய் அல்லவா!’ என்ற குறிப்புத் தோன்ற. “குபுத்ரோ ஜாயேத க்வசிதுபி குமாதா ந பவதி ||” (அதாவது, ‘குணங்கெடு புதல்வருண்டால் குணமிலாத் தாய்மற் றுண்டோ’) என்னும் தோத்திரத்தைச் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டபோது திடீரென மனத்தில் ஒரு எண்ணம் “கதிர்காமத்துக்கு ஒரு பாடல் செய்ய வேண்டும்” என்று தோன்ற, வாயும் அதனையே சொல்ல, இரண்டு செயலூம் ஏககாலத்தில் நடந்தன. நான் ஒருபோதும் பிரசித்த தலங்களுக்குப் பாடல் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணியதே யில்லை. இப்போது இந்த எண்ணம் ஏன் வந்தது? என்னால் எப்படி நல்ல பாடல் செய்ய முடியும்? என்று அஞ்சினேன். எனினும் உடனே இது அன்ன பராசக்தியின் ஏவுதல், அவளே பாடலையுஞ் செய்விப்பாள் என்று புத்தி பண்ணி இப்பிரபந்தத்தைச் செய்ய நினைத்து அப்படி, படுக்கையிற் படுத்தபடியே காப்புச் செய்யுளைச் சிந்தித் துப்பாடி அமைத்துக்கொண்டேன். பின்பு படுக்கையை விட்டு வெளியில் வந்து அன்று காலையிலும் அடுத்த இரு நாட்களிலும் இப்பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்து நாடோறும் பாராயணம் செய்து வருகிறேன். இதுவே நான் இந்நாலைப் பாடியதன் காரணமாகும்.

பதிப்புரை

முகாந்திரம் பிரம்மஸீயா. தி. சதாசிவ ஐயரவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து 25 ஆண்டுகள் சென்று விட்டன. அவர் மறைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன் 30 செய்யுட்கள் கொண்ட “கதிர்காம மும்மணி மாலை” என்னும் இத் தோத்திரப்பாடலை அன்னை பராசக்தியின் ஏவுதலால் மூன்று நாட்களுக்கிடையில் பாடி முடித்து, தினமும் பாராயணம் பண்ணி, அதனால் முருங்பெருமானின் கிருபையைப் பெற்றுள்ளார். மற்றுஞ் சைவ அன்பர்களும் இதைத் தினமும் தோத்திரஞ் செய்து கதிர்காம வேலவரின் திருவருளால் காரிய சித்தியைப் பெறுவார்களென்ற நம்பிக்கை யுடன், ஐயர் அவர்களுடைய சிராத்த தினமாகிய கார்த்திகைத் திங்கள் 5ஆம் நாளில் (21-11-75) மல்லாகம் இந்துசமய விருத்திச் சங்கத்தாரால் இந் நூல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

இதற்குமுன் வெளிவந்த “மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித் திரட்டு”, “அளவெட்டி பெருமாக்கடவை சித்தி விநாயகர் இரட்டைமணி மாலை”, “இருதுசங்கார காவியம்”, “தேவி மானசபூசை அந்தாதி” என்னும் நூல்களை திருமகள் அழுத்தக்கத்துக்குரிய தனிப் பண்பான சீர்மை துலங்க, அழகாக ஓரளவு குறைந்த செலவில் அச்சிட்டு உதவியது போன்று, இதனையும் அச்சிட்டுதவிய மேற்படி அழுத்தக்கத்தாரின் நன்றியைப் பாராட்டுகின்றேன். தமிழ்த்தெய்வம் இவர்களுக்கு அருள்புரிவதாக!

மல்லாகம் இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்
21-11-75

அ. சரவணமுத்து
தலைவர்

—
சிவமயம்
பரதேவதாயை நம :

கதிர்காம மும்மணி மாலை

காப்பு

இலங்கையிற்றென் கீழ்பால் இடங்கொள்கதிர் காமத் திலங்கையில்வேல் ஏந்துகரத் தெம்மான்—பொலங்கழின் மும்மணி மாலை முடிக்க முழுத்துணையாம் மும்மதமா மாணிக்க முன்.

அரும்பது விளக்கம்:

மும்மணி மாலை என்பது மூன்று வேறு மணிகள் விருமாறி மாறிக் கோத்த மாலைபோல, மூன்று வேறு செய்யுட்களால் அந்தாதித் தொடையமையப் பாடப்படும் பிரபந்தம். அம் மும்மணிகளாவன : புருடராகம், வைடுரியம், கோமேதகம் என்பன. பிரபந்தத்திற்குரிய வேறு மூன்று செய்யுட்கள் வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, அகவல் என்பனவாம். இவற்றை,

“ மும்மணியா வனசொன்ன புப்ப ராகம்
உறுவயிடு ரியங்கோமே தகமே யென்றுங்
கோதுவர் ”

என்னும் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யளானும்,

“ வெண்பாக் கலித்துறை யகவ ஸந்தாதிப்
பண்பான் முப்பது பகரின் மும்மணி
மாலை யென்று வகுத்தனர் புலவர்.”

என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தானும் முறையே அறிக:

காப்பு : இலங்கையில்வேல்-இலங்கு அயில் வேல் ; ஐ-போலி ; அயில் - சூர்மை ; முடிக்க - அணிய ; மாணிக்க முன் - மாணிக்கப் பிள்ளையாராசிய முதல்வர்.

நூல்

வெண்பா

மாணிக்க முன்னேன் மகிழ்ந்து வலனிருப்ப
மாணிக்க கங்கை வயினைப்பக்—காணிக்கை
கையேந்தி வந்தடியார் காணவிருந் தாங்கதிரை
மையேந் தியமலை மன்.

1

முன்னேன் - விநாயகர், அண்ணன். கதிரைமலைக்கு மன் எனவும், கதிரையில் மையேந்தியாகிய அமலைக்கு மன் எனவும் பொருள்வரும். மை - முகில், கருமை நிறம்; அமலை - குற்ற மற்ற வள்ளியம்மை.

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்றுதொ ரூடி மகிழ்ந்தருள் பாலன் மலையவல்லி
அன்றுதொ கும்பரி சாக்கிய ஆறு முகன் அறரர்
சென்றுதொ முந்தகு தென்கதி ராபுரி சேர்ந்துசெவ்வேள்
குன்றுதொ ரூடுங் குகன்திருப் பாதங் அறுகுமினே.

2

அன்று - சரவணப் பொய்கையில் அறு வேறு வடிவாக
விளங்கிய அந்நாளில் ; தொகும் பரிசு - ஒண்ருகச் சேரும்படி.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

குறுகலர் புரங்கண் முறுவலின் அட்ட
குன்ற வில்லியன் பொன்றுமா ணவனை
மருவ மற்றவர்க் கருமறைப் பொருளைச்
செவியறி வறுத்துபு சிவகுரு வென்னைப்
புவிபுகழ் தருபெயர் புனைந்தும், கானகி
குறவர்த மகளுக் குருகியுள் ஞடைந்து
கபட நாடக மாடிய கள்வன்;
திருப்பதைத் தன்பு செயுமஃ தன்றி
விருப்பதொன் றில்லா மெய்யடி யவர்தம்
விழுமந் துடைத்தலே கெழுமுதன் தொழிலாத்
தண்ணேர் கதிர்மலைத் தங்கிய
கண்ணை றிரண்டுடைக் கந்தனென் புகலே.

3

குறுகலர் - பகைவர்; குன்ற வில்லி - சிவபெருமான்; செவியறி வறுத்துபு - உபதேசித்து; விழுமம் - துண்பம்; கெழுமு - உரிய, பொருந்திய.

வெண்பா

புகலு மறையின் பொருளை அறியான்
விகல முறுமயனை வீழ்த்திச் - சகலமாஞ்
சிட்டியுந்தா னேபுரிந்த தென்கதிரை யப்பனடி
கிட்டியுய்ந்தோம் இல்லையினிக் கேடு.

4

அறியான் - அறியாதவனுகி; விகலம் - கலக்கம்; அயன் -
பிரமா; வீழ்த்தி - சிறையில் வைத்து; சிட்டி - படைப்புத்
தொழில்.

குட்டளைக் கலித்துறை

கேடுறும் செல்வ வளவாழ்வு மென்பது கேட்டிலையோ
பாடுறும் கல்வி மதமுத லாயின பாரிலென்றும்
தோடுறு நீபத் தொடையணி தோளனைத் தொல்கதிரைக்
கோடுறும் ஐயனைக் கும்பிட லேசதம் கோடிநெஞ்சே.

கல்வி மதம் - கல்விச் செருக்கு; முதலாயின என்றது உயர்
குடிப் பிறப்பு, அழகு முதலியவற்றால் வருவது; தோடு - இதழ்;
நீபத்தொடை - கடப்ப மாலை; கோடு - மலை; சதம் - நிலைத்
திருப்பது; கோடி - (மனத்துக்) கொள்ளுதி.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

நெஞ்சினிற் கற்பு நிறையுடை மகளிர்
வெஞ்சின மடையினு மேவுதம் கணவர்
வாசகஞ் செவியுற மாசகன் றடங்கியாங்
கிகல்புரி வேழம் இயங்கும் வழிவரு
குகனடி யார்கள் கூறும் அரோகரா
ஒலிகேட் டவரை நலியா தகன்றுசெல்
புதுமை மேவிய பொங்குவெங் கான்நடுக்
கதிர்கா மப்பதி காதலித் துறைவேள்;
மலக்கொடுங் கரிதுரந் துலப்பில்பே ரின்பம்
பற்றறுத் தோர்க்கருள் பரம தேசிகன்;
அஞ்சினர்க் கரணம், அகில
விஞ்சைதேர் புலவன் வியன்சே வடியே.

6

இகல்புரி - எதிர்க்கின்ற; வேழம் - யானை; இயங்கும் - செல்
லும், சஞ்சரிக்கின்ற; அரண் - பாதுகாவலான இடம்; விஞ்சை -
வித்தை, கலைஞரனம்; புலவன் - முருகக்கடவுளின் நாமங்களுள்
இன்று.

வெண்பா

அடியார்கள் கூடி அரோகரா வென்று
படியார வீழ்ந்து பரவிக்—கடியாருங்
கற்பூர மேந்தக் கதிரைவேள் போவனுலாப்
பொற்பூர வீதி பொலிந்து.

7

வீதி பொலிந்து பொற்பு ஊர உலாப் போவன்; பொற்பு
ஊர - அழகு கொள்ள.

கட்டளைக் கஸ்த்துறை

பொலியுமொ ராறு முகமுமுந் நான்கு புயநிரையுங்
குலிச முதற்பல் படைகொண்ட கையுங் குலாவுருவை
வலிய மறைத்தொரு பேழையில் யந்திர மன்னிக்கரி
நலிய வுகைக்குங் கதிர்காம சோதியை நாடுமினே.

8

குலாவு உருவை - பொருந்திய வடிவத்தை; பேழை - செப்பு,
பெட்டி; உகைத்தல்-ஏறிச்செலுத்துதல்; நாடுமின்-ஆராயுங்கள்,
சிந்தியுங்கள்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மின்னியன் மஞ்ச மன்னிய கதிரை
மாமலை யுங்குற மாமகன் மலையும்
பின்னொயார் மலையொடு கொள்ளொயார் ஞாளிப்
படைகுழ் வயிரவர் பயில்தட வரையும்
புடையா ருவரிப் புறத்தமர் உகந்தையும்
கட்ட காமமுஞ் சிட்டர்வாழ் செலவக்
கதிர்கா மப்பெயர் காட்டுபதி யும்மெனுஅ
எதிரிலாத் தலங்களில் வேழுடன் பொலிந்து
தஞ்சமென் றடைகுநர் தமைப்புரந் தருஞும்
எஞ்சலில் கருணைக் கந்தவே ஸிருக்கையா
விதிரா தெண்றும் விளங்கு
கதிரா புரிக்கிணை காணுமா ரேதோ.

9

மஞ்ச - மேகம்; ஞாளி - நாய்; உவரி - கடல்; விதிராது -
அசைவில்லாது, அழிவில்லாது.

வெண்பா

ஏதானு மொன்றை இசைக்கி னரோகரவென்
ரேதா ததனை யுரையாத—மீதாக
பத்திமை யோட்டியர் பன்னுங் கதிரைமலை
எத்திசையு மேரசை எழும்.

10

பன்னும் ஒசை - பேசுகின்ற ஒலி.

கட்டளைக் கலித்துறை

எழுவகை யோனியுண் மானிட மெய்த லெளிதன்றுபுன்
புழுவகை நீங்கிப் பிறக்கினுந் தெய்வங்கொள் புந்திதனைத்
தழுவகை சால வரிதது சாரினுந் தண்கதிரை
தொழுதுகை கூப்பித் துதிக்குமெய் யன்பு தொடர்வரிதே.

யோனி - பிறப்பு.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

தொடரிருங் குன்ற விடரகத் தெழுந்து
தொடுக்குமெல் லருவியா யடுக்கனின் றிழிந்து
கோழிலைப் பெருமரச் சூழல்புக் கான்று
வந்துறு புனித மாணிக்க கங்கைச்
சிந்துநீர் படியுஞ் சிந்தைகொ ளடியார்
மற்றதன் கரைவந் துற்றமான் பிணைகண்(டு)
அற்புதம் இவள்வயி னம்மையுற் பவமெனுஅ
அன்புட ஞேக்கிநீ ராடியே வள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கதிரை
வேந்தனைச் சிந்தை மேவுற வைத்து
மோன தியானத்து மூழ்கி
ஈனமொன் றின்றி இருப்பரா லாண்டே.

12

இரும் - பெரிய; விடர் அகம் - கல் விண்ட உள் இடம்; அடுக்
கல் - பக்கமலை, சாரல்; கோழ் இலை - கொழுத்த (செழிப்பான)
இலை; ஆன்று - அகன்று; சிந்து - ஆறு; உற்பவம் - தோற்றம்,
பிறப்பு.

வெண்பா

ஆண்டானை அண்டங்க ளாயிரத் தோரெட்டு
நீண்டானை நூற்றெட்டு நீடுயுகம்—மாண்டானைச்
சூரனை யட்ட சுடர்வேல ஜைக்கதிரை
யூரனை யண்டினுய் வுண்டு.

13

மாண் தானை - பெரிய சேண்யை யுடையவனுகிய.

கட்டளைக் கலித்துறை

உண்ணே திருந்தும் ஒருபோ தருந்தியும் ஓர்மனமாய்
எண்ணே ருருப்பல ஏற்றிச் செபித்தும் இயன்றதவம்
பண்ணே தவம்படு மென்மனத் துன்வழி பாடருள்வாய்
அண்ணே கதிரை மலையாய் எனக்குமற் றூர்துணையே. 14
உரு ஏற்றல் - திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுதல்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஆர்த்திடு தரங்கத் தார்கலிக் கரையும்
கார்த்திரள் கனிந்து போர்த்திடு குன்றமும்
குல்லைமா வதியொடு கொன்றை காயா
மூல்லை யாதிய மொய்த்தபைங் கானிற
பொதுவர் ஆனிரை புரக்குநற் புறவழும்,
ஆறியங் குநரடி நீறிய நுண்மணைல்
வேவுறச் செய்வெஞ் சுரமும், மேதி
மேவுறு தடம்பல விரவுநீர் வளத்தாற்
கன்னலே காட்டுஞ் செந்நெலங் கழனியும்,
அனைதலி ஜைந்து திஜைவள முஞ்செறி
அற்புதத் திருநா டாகும்
பொற்புறு கதிரைப் புனிதனெம் பதியே.

15

தரங்கம் - அலீஸ; ஆர்கலி - கடல்; குல்லை - வெட்சி, துளசி;
பொதுவர் - இடையர்; புறவம்-மூல்லை நிலம்; ஆறு இயங்குநர் -
வழி நடப்பவர்; நீறிய - சூடான்; மேதி - ஏருமை; தடம் -
தடாகம்; கன்னல் - கரும்பு.

வெண்பா

பதியினே டேல் பயில்தெய்வ மாதும்
விதியினேர் வைகுகுற மின்னும்—மதியணியு
முத்திலிங்கர் மாணிக்கர் மான்முத லோர்க்குரை
அத்த னுடனிருப்பர் ஆங்கு. 16

பதி - கணவன்; தெய்வ மாது - தெய்வயானை யம்மை; குற
மின் - வள்ளியம்மை

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆங்காரங் கொண்டைவர் ஆட்டும் வழியிலைந்துமதி
தேங்காசை யிற்சிக்கிச் சிந்தை மயங்கினர் தெய்வந்தொழா
தாங்கால முற்றும் அவமே கழிப்பர்பின் அந்தகளூர்
போங்கால மென்புரி வார்க்கு ராபுரிப் புண்ணியனே. 17

ஐவர் - ஐம்புவன்கள்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

புண்படப் புவியை உழுதுபண் படுத்தி
ஒத்தியல் நிலத்துநெல் வித்தியே பேணிக்
கருவி மாமழை பருவமா ரூது
பொழிதலின் வழாஅது பொங்குநீர் பாய்ச்சி
ஒழியா ஓக்கத் துழுமகன் வளர்ப்ப
வளர்தரு சாலி வளைந்து விளைந்த
வளமுறு செந்நெல் வழங்கித் தெய்வத
மாதொடு குறமட மங்கையு மகிழ்ந்த
ஜயனெங் கதிரை யப்பனுக் கமுது
படிதருஞ் செல்வம் படைத்த
படியிலா வளவயல் பரக்குமா வவனே. 18

வித்தி - விதைத்து; கருவி - கூட்டமான; மழை - மேகம்,
வானம்; வழாது - தவரூமல், வற்றூமல்; பொங்கும் - நிரம்பி
யிருக்கும். செந்நெல் வழங்கி அமுதுபடி தரும் வயல் என்க;
பரக்கும் - பரந்து விளங்கும்.

வெண்பா

ஆலயம் யந்திர மாக வதனடுவில்
வாலையின் விந்து மருவியே—மேலயலாம்
முக்கோண ரூப முதல்வி தியில்வருவான்
மிக்கோன் கதிரைமலை வேந்து.

19

வாலை - பராசக்தி; விந்து - விந்துல்தானத்தில்; மேல் அய
லாம் - விந்துவுக்கு அடுக்கவுள்ளதாகிய; முக்கோணம் - திரி
கோணம்:

கட்டணைக் கலித்துறை

வேந்துகண் மல்கிய வெஞ்சுர மேவி மெலிவடைந்தோர்
காந்து கனற்பசி யாற்றளர்ந் தோர்கதிர் காமவழி
ஓய்ந்துடல் வெம்பிய மூப்பினர் யாருமொ ரூறிலராய்
நீந்துவர் செல்வழி நின்னருள் ஈது நினைக்கரிதே.

20

வேம் துகள் - சுடுகின்ற புழுதி; வெம் சுரம் - அரிய காட்டு
வழி, பாலை நிலம்; நீந்துவர் - கடப்பர்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

அரியின நீரி லரற்றுதல் பள்ளியில்
அரிவரி பயில்சிறுர் கம்பலை மானக்
கிரியின மூலர்ந்த சுரியிடைக் கோரை
கிளறுவ கிழங்ககழ் உழவரை யேய்ப்பக்
கரியவை புகுந்துநீர் கலக்குவ கலைதாம்
தெரிவிலார் பிறர்க்குரை தெரிப்பது மான
எரியகைந் தென்ன விரிசெழுங் கமலம்
முருக ணடியர்தம் முகனெனப் பொலிய
விளங்குபலி காட்சிக் குளம்பல மன்னிய
வளஞ்சால் கதிரை மலைச்செவ் வேள்பதம்
நீடுற நெஞ்சில் நினைவோர்
கேடுறல் கேட்டது மில்லையெங் கணுமே.

21

அரி - தவளை; கம்பலை - சத்தம்; மான, ஏய்ப்ப என்பன
போல என்னும் பொருளுடையன. கிரி - பன்றி; எரி அகைந்து
என்ன - நெருப்பு எழும்பி விளங்கினாற் போல;

வெண்பா

எங்கும் உனதுசெய லேநடப்ப தென்றுணரார்
பொங்குகதிர் காமப் புறமணுகி—அங்குள்ளை
எப்பொழுது முற்றுமீ தென்றுவினை அயன்வர்வாய்ச்
செப்பினந் ரேர்க தெளிந்து. 22

வினாய் - வினாவி; செப்பு - மறுமொழி, விடை. அது,
“சொல்ல ஏலாது, சாமிக்குத்தான் தெரியும்” என்பது.

கட்டளைக் கலித்துறை

தெளிதரு மாடி யருகுறு யாவுந் தெரிப்பதெனக்
களிதரு வஞ்சப் புலமா சோழித்துன் கழலினையைச்
களிதரு மென்னெஞ் சிருத்திமெய் வாழ்வு தூலங்கச்செய்வாய்
அளிமுரல் சோலை வளர்கதிர் காமத் தறுமுகனே. 23

களித்தல் - துன்பமுறுதல், கோபித்தல். என் நெஞ்சக்
கண்ணேடி புலமாசு தீர்ந்து மெய்வாழ்வைக் காட்டும்படி அருள்
செய் என்பதாம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

அறுகால் உழக்க நறைபாய் கடம்பும்
மெல்லியர் கரத்துநேர் புல்லுசெங் காந்தஞூம்
இனிதரு சுவைத்தீங் கனிவளர் சினையின்
மெல்லிலை பொதுளிய நெல்லியந் தருவும்
பலகொடி செடிமரம் பயில்வனப் பாங்கர்
இலகுறப் பழுத்த குலையறு வெட்சியும்
ஆதி சத்தி யமர்தொன் மரமெனுஅ
ஓது சிறப்பின் உயர்கூ விளமும்
எனப்பன் மலர்த்தரு வனப்பின் விளங்குவ
கதிர்மலை யப்பன் அதிர்கழ வடியினை
யருச்சனைக் குதவ அன்னவை
பரித்துநிற் கும்பல அடியர்மா னுவவே. 24

அறுகால் - வண்டு; நறை - தேன்; நேர் - ஓப்பு, உவமை;
சினை - கொம்பர்; பொதுளிய - நிரம்பிய, மொய்த்த; ஆதி
சத்தி - சிவ சத்தி; கூவிளம் - வில்வும்.

வெண்பா

மானிற் பிறந்து வனக்குறத்தி யாய்வள்ளி
ஏனற் புனங்காத் திருந்ததுவும்—ஆனின்
வருபா லனைசெய்த வாறுங் கதிரை
இருபாலுங் காட்டும் இனிது.

25

ஏனல் - தினை ; ஆன் - பசு ; அனை - தயிர் ; வாறு - வகை ;
இருபாலும் - இரண்டு இடத்தையும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

இனியதி யார்க்கு மினியவை யாற்றி யிருத்தலின்னும்
இனியது தூய மனமொழி மெய்க ஸியைவதுமேல்
இனியது தெய்வ முளதெனுங் கொள்கை யிதனினுமேல்
இனியது சோதிக் கதிரே சுலைநெஞ்சு சிருத்துவதே. 26

நேரிசை ஆசிரியப்பா

இருநிலந் தன்னின் மருவிய சிறுநகர்க்
குழுமிய மக்கள் தழுவிய சாதி
சமய நவின்மொழி யிவற்றிலோர் தகையரா
வதிய மன்னவன் வாழ்தலை நகரியில்
நாநா தேச நகர மாந்தரும்
நாநா மதமொழி நவிற்று சனங்களும்
கலந்துட ஞென்றூய்த் துலங்கிவாழ்ந் தென்ன
ஓன்றலா மரபினர் பலரும்வந் தொன்றுசேர்ந்
தன்பொடு வணங்கி யவரவர் முறைப்படி
பத்திசெய் தொழுகும் வித்தகத் தலமாம்
திருக்கதி ராபுரி செவ்வேள்
அரசவீற் றிருக்கும் இராசதா நியதே.

27

வித்தகம் - பெருமை, ஞானம் ; இராசதானியது - தலை
நகராந் தன்மையது ;

வெண்பா

நியமத் தொடுசென்று நீற்று மலையிற்
சுயமதா நீறு தொகுத்து—நயமதாக்
கர்ப்பூர மிட்டுக் கதிரைவேண் முன்னெரித்த
கல்ப்பமே யெப்பினிக்குங் காப்பு.

28

நயம் ஆ(க) - அன்பு பொருந்த, மிகுதியாக. கற்பம் என்ற
பாலது எதுகைநோக்கி கல்ப்பம் என நின்றது. கற்பம் -
(1) திருநீறு, (2) மருந்து, காய கற்பம்:

கட்டளைக் கலித்துறை

காக்கும் வழியிற் கடிது துணைவந்து காசினியிற்
போக்கும் மிடிபினி யாதிய புன்கண் புலமையுறு
வாக்கும் திருவும் மனோலை வாழ்வும் வழங்குமிருள்
சீக்கும் கதிரை மலைக்குரு நாதன் திருவடியே. 29

புன்கண் - துண்பம், சிறுமை; மனோலையம் - மனம் ஒருவழிப்
பட்டு ஒடுங்குதல்; சீக்கும் - துடைக்கும், அழிக்கும்.

நேங்கை ஆசிரியப்பா

திருப்பரங் குன்று திருச்சி ரலைவாய்
ஆவினன் குடியொடு தாவிலே ரகமும்
நின்றதன் பண்பாம் குன்றுதொ ரூடலும்
பழமுதிர் சோலைக் கிழமைசேர் பதியுமாக்
கூறும் படைவீ டாறினு மிருந்தென;
இலங்கையி னிலவு நல்லைமா வைப்பதி
சிந்துவி னயல்வரு கந்த வனப்பதி
குமார புரந்திருக் கோயில்மண் ரேரிவை
உமாசுதன் குமர னுறையுளாம்; இவற்றினும்
வீறுசால் மகிழை யேறுதொல் பதியாம்
கதிர்கா மத்தலம் கந்தவேண் அரசவை;

சித்தி யெலாந்தரும் சத்தி பீடம்;
சரியை கிரியை யோகம் கடந்த
மோன பரம ஞான பூமி.

ஆதவின்,

தாயன அறுமுகப் பரமா சாரியன்
மேயவர்க் கருள்பொழி தாயக மாகத்
தயங்குசீர்க் கதிரைத் தலமேல்
வயங்கு சிரத்தொளிர் மாணிக் கம்மே.

30

நல்லை - நல்லூர்; மாணவ - மாவிட்டபுரம்; சிந்து - சமுத்
திரம்; உமாசதன் - உமை மகன்; அரசவை - அத்தாணி மண்ட[▲]
பம், திருவோலக்கம்; சிரத்தொளிர் மாணிக்கம் - சிரோமணி,
சூடாமணி.

கதிர்காம முய்யணி மாலை முற்றிற்று.

கதிரையாண்டவன் திருவடி வாழ்க.